

ન્યૂજ ઓફ ગાંધીનગર એન્ઝીસેટિન્સી : પ્રદીપ રાવલ

"વિસામો"

NOG SS 004

વિષય: વિસામો
પ્રકાર: ગાંધીનગર
શાન્દો: ૩૫૦
શીર્ષક: નિષ્કર્ષ

મિત્રો ઉમરની અવસ્થા વધતી જાય છે, તેમ તેમ ઘણાં કહેતા સાંભળ્યા છે કે, "થાક્યા હવે તો વિસામો લઈએ." વિસામો તને આરામ આપવો તે જ ને? તનાં બાળક હોયએ ત્યારે પણ થાકે છે. રમી, શાંખાએ જઈને, દક્ષતામાં આત્માં ભાગ લઈને અને અંતે ગૃહકાર્ય કરીને. કેટલો બોજ, પણ આનંદ ને સ્ક્રૂટિયો કાર્ય પાર પાડી લે છે ને? બાલચારસથામાં વિસામો શાન્દો જન્યુની હોતો તેના ભાષા કોશમાં.

શુવાની તેનાંથી પણ વધુ સ્ક્રૂટિં જનક હોય છે કારણ ત્યારે પૈસાની પણ હોડ હોય છે, મિત્રો થાક ને મન કહે છે," કમાય લે જુય હમણાં કમાદિશું ભયાવીશુંને તો વિસામો પામીશું." એ વિસામાને શેરીની સાથે લેડજું? તન તો સાચે જ પણ મન સાચે વધુ. ભરાનર ને? ધીરે ધીરે એ અવસ્થા આવે છે કે, "દુનિયામાં અસ્તિત્વ સાથે ટકી રહેવા, કુંઠીઓ વર્ષે મનેમણ રાખવા, કમાયાની હોડમાં છૂટેલાં મિત્રોની સાથે જોડાવા મન તડી ઉંઠે છે. ત્યારે ચાદ આવે છે એ વિસામાની અવસ્થા."

જું કરી શકો આવે સમયે પાછા ફ્રો ડ્રટ મનોભણ સાચે કે ના જે છાય વગુ છે તેને નથી ગુમાવણું. મન કહે તે કાર્યમાં ઝૂફી જાઓ ને ત્યાંથી નક્કી કરી વિસામો ખાબા રોકાયા ત્યાંથી એવા પગવિયા ચાંદીએ જાંન થાક નહિ પણ વિસામો પછીની સ્ક્રૂટિં હોય. નવા જુવનની શરીરાત હોય. મનના એક ખૂણામાં ધરબાયેલી પ્રવૃત્તિ માટેની હામ હોય. હુલ્ખર તો અનેક છે. ગણ્યાં ગણાય નહિ ને વિષણું વિષાય નહિ. એક મનની અનેક વાતો.

મારા અનુભવે કહું તો કોઈને લખવાનો શોખ તો કોઈને જુદુ જુદુ પાંચવાનો શોખ, કલાનો શોખ તો ભણવાનો ને ભણવાનો શોખ. વિસામાના સમયની રેશમ ડોર ભની જાય. એકલાતાની સાથીદાર, ભગીયામાં ખાલવા આવતા મિત્રોને મહિયા છો? તેઓ એકનીજાનાં વિસામાના સમયના એવા મિત્રો હોય છે કે ઘણીવાર મન મળતા છેલ્લા વિસામાના હમ સફર ભની જાતા હોય છે.

મિત્રો જું નિષ્કર્ષ કાટશો. હાશકારાનો વિસામો કે ચંચળ મનની નવી પ્રવૃત્તિનો વિસામો અપનાવશો. મને તો મારા મનની નિત નવી

પ્રવૃત્તિ ગમે જયાં મન ને મનોભણવાના પગવિયા પર બેસાંત નથી. અવિરત મન પ્રકૂલિલત રહે, કંટાળ જનક પ્રવૃત્તિનો વિસામો દૂર ઘડકેલી મનની ભારીથી ડોકાતો ઘર્ષણાસનો વિસામો જોઈએ.

એજ મારો નિષ્કર્ષ.

વિસામો સુખ

તેના પથિક

એ દારે જ હરખ,

મનોભણ

તે જ નિષ્કર્ષ.

રાજવામાં આવ્યા હતા. હવા-ઉજાસનો, સ્વચ્છતાનો અભાવ વગેરે ને કારણે રૂમાં ચોક્કસ પ્રકારની દુગધ આવતી હતી.

કેસરલેનને સમયસર ભોજન આપવામાં આવતું ન હતું. ધાયું ઓછું ભોજન તેમજ વધેલું, રાટો કુકો તેને આપી દેવામાં આવતું હતું આવી તે કાયમ માટે ભૂખા રહેતા હતા. રોજની ભૂખને કારણે તેનું શરીર દુર્ભળ થઈ ગયું હતું.

લેકે મયુર તેની કાળજુ રાખતો પરંતુ ગીતા તેને એંધું કરવા માટે રોકતી હતી.

હવે ગીતા કેસરલેનને જેમતેમ ભોલતી આપમાન કરતી ગાળો દેતી હતી.

કેસરલેન ને ફરિયાદ કરી ત્યારે ગીતાએ તેને ખૂબ જ માર મારો અને તેનું વૃદ્ધ શરીર માર સહન ન કરી શકતું.

એક વખતે ઘરમાં મહિલા આંતરાસ્ત્રીય દિનની ઉજવણી નિમિત્ત ગીતાએ ઘણી ભાનેને પોતાના ઘરે ભોજન માટે નિમંત્રણ આપણું હતું.

ભોજનમાં દૂધપાક, પુરી, શાક, કચોરી અને ઘણા ભધા વંજનો બનાવવામાં આવેલા હતા અને તેની સુગંધ આખા ઘરમાં પ્રસરી રહેતી હતી.

રાતે બાર વાગી ગયા તેમ છતાં

પણ કેસરલેનને કોઈએ જમવાનું આપણું નહીં.

તેને ખૂબ ભૂમલ લાગી હતી. પેટમાં ગલુડિયા ભોલતા

હતા. તે અંધારામાં માં ઉદ્દ્યા સ્રોડા તરફ ગયા

.રોડામાં તાણું લાગેલું હતું ચાર પગે ચાલતા

ચાલતા તેઓ જયાં એઠી થાળીઓ પડી હતી

તેના તરફ ગયા થાળીમાં જે કંઈ હતું તે પુરી શાક

કચોરી અંધારામાં ખાવા લાગ્યા હતા. ભૂમલે કારણે એંધું ભોજન પણ તેને સ્વાદિષ્ટ લાગ્યા લાગ્યું હતું.

અંધારાને કારણે એઠી થાળીને ઢોકર

લાગી ગઈ અને ઘણા આવાજ સાથે થાળીઓ પડી

ગઈ. આવાજ સાંભળી ઘરના સૌ લગી ગયા અને સૌઓ આ દ્રશ્ય જોયું.

મયુરે ગીતાને કેસરલેન ભોજન આપવા

માટે જાણાયું. તે સ્રોડામાં થાળી પીરસી અને લાંબી અને કેસરલેનને આપી. કેસરલેન થોડું

ઘણું ખાંદું અને ત્યાર પછી સવારના ઉદ્દ્યા જ નહીં.

લેખક:- રતીલાલ વાયડા.

N.O.G. S.S. No.0102.

નામ:- રતીલાલ વાયડા

વિષય:- મને ગમતી વાર્તા

પ્રકાર:- ગાંધી.

શાન્દો:- ૩૫૦.

તારીખ:- ૩/૪/૨૦૨૨. રવિવાર.

સ્થળ:- દારકા.

મને ગમતી વાર્તા

પીડિતા

રચના:-

પંડિત જગશાખ પોતાની નિઃસંતાન પણી કેસરલેન ને મૂકીને અટળક સંપત્તિ સાથે અવસાન પાયા.

કેસરલેન પોતાના ભેનના દિકરા મયુરની સાથે રહેવાનું નક્કી કર્યું.

હવે મયુર તેની પણી ગીતા અને તેની દિકરા નાની પણી વસ્તુની રહેવાનું નાની પણી ગીતા એંધું કર્યું.

કેસરલેનને સમયસર ભોજન આપવા

માટે જાણાયું. તે સ્રોડામાં થાળી પીરસી અને લાંબા

નાના પણી ગીતા એંધું કર્યું.

મયુરે ગીતાને કેસરલેન ભોજન આપવા

માટે જાણાયું. તે સ્રોડામાં થાળી પીરસી અને લાંબા

નાના પણી ગીતા એંધું કર્યું.

કેસરલેન પણી ગીતાને મયુરની સાથે અવસાન પાયા.

